

Brambory - Záviš

E H7 E
Rejpu se v zemi, dobejvám brambóry, to v sobě mívám i něco pokory.

Slunko furt pálí a záda mě bolí, jak se vohejbám, pro tyhle potvory.

Mušky zkurvený, mě žerou ty feny, na prdeli mám už z toho pupeny.
Pot ze mě valí, na prackách mozoly, jako by mý dny, měly bejt sečtený.

Andula volá: Pojď si skočit, hola! Je stará škola a s každým to dělá.
Nasranej na ní řvu: Schov si to chcaní. Kopu brambory. Co mě máš za vola?

Láka mě Ivo; Pojď pičo na pivo! Jebej na fachu, přeskoč to pletivo!
Běžte do háje! Prohlásím zkuhraje. Já tady v nati jsem dneska naživo.

Až ty brambory z tý země vytahám, do měděnýho kotle je natřískám.
Vypálím z nich rum, bude ho plnej dům, celej rok budu - kouslej ó já se mám!

Rejpu se v zemi, dobejvám brambóry, to v sobě mívám i něco pokory.
Slunko furt pálí a záda mě bolí, jak se vohejbám, pro tyhle potvory.